



En lärare ser på gymnasiet.

När den tredje abiturientkullen nu i vår lämnat skolan, har det gamla femåriga gymnasiet upphört att existera, och det första skedet i den svenska läroanstaltens historia är därmed avslutat. Den första intagningsperiodens tre klasser voro tämligen små, deras sammanlagda elevantal översteg föga antalet i den f. n. största klassen, progymnasiets andra, med dess 30 elever. Den ständigt ökade tillströmningar återspeglar en växande förståelse för läroverkets betydelse bland estlands-svenskarna. Denna stigande bildningstörst måste givetvis i och för sig av var och en hälsas med glädje, men saken har också en annan sida. Måste inte denna ökade tillströmning obönhörligt leda till en överproduktion av gymnasiebildat folk? Tanken är ingalunda ny. Redan under de första åren av gymnasiets tillvaro framställdes dylika farhågor. För min del tror jag inte att någon sådan fara föreligger ännu så länge. Jag har ofta hört personer räkna med hur många klasser, som utexaminerats efter så och så många år, men det är ju inte antalet klasser utan antalet elever, som härvidlag är avgörande. Hittills har gymnasiet haft tre abiturientklasser, vilket betyder, att 21 estländska medborgare, således knappast en ordinär klass, lämnat skolan med avgångsbetyg på fickan, en siffra, som ju ingalunda kan verka skrämmande. Tack vare en årlig gallring samt de nya bestämmelserna om särskilda inträdesprov till gymnasiet kom-

Arsavslutning vid svenska gymnasiet.

Fredagen den 3 juni avslutades läsåret 1937/38 med högtidlig aktus i skolans aula. Det var den tredje svenska studentkullen, som utexaminerades.

Den blandspråkiga högtidligheten inleddes med estnisk betraktelse av pastor Soosaar och svensk av prosten H. Pöhl.

Därefter besteg skolans rektor A. Üksti talarstolen och riktade i varma och hjärtliga ordalag välgångsönskningar särskilt till dem, som för sista gången som elever voro samlade i skolans aula. I högstäm- da och väl framförda ord uttalade han även lärarkollegiets och sitt personliga tack till magisterparet Sven och Britta Boräng, som efter mångårig, uppoffrande tjänst vid skolan nu ämna återvända till hemlandet. Rektorn yttrade bl. a.: "Herr och fru Borängs pedagogiska insatser få en särskild betydelse därigenom att hela deras verksamhet åtföljts av en lojal och uppriktig vänskap

*Dette nummer ägnas
Svensk gymnasiet i Haapsalu*

S. O. V:s årsmöte.

S. O. V:s årsmöte hölls på Folkhögskolan den 7 juni. Närvarande voro ett fyrtiotal medlemmar.

Mötet öppnades av styrelsens ordf. herr M. Westerblom, som med några ord hälsade de närvarande välkomna.

Till mötesordförande utsågs skolföreståndaren A. Vesterberg och till sekreterare lärarna V. Aman och Alex. Samberg. Årsberättelsen föredrogs av ordf. Westerblom. Han understök att föreningens största arbetsuppgift forfarande var upprätthållandet av skolorna: Birkas, Gymnasiet och Svenska skolan i Tallinn. En arbetsuppgift har emellertid under det sista året kommit till. Föreningen anställde en sportinstruktör, och intresset för idrotten växte snabbt. Sportinstruktören har nu på varen lämnat oss. Medel har erhållits, så att

*S. O. V:s
årsmötes
deltagare.*



En lärare...

ma säkeligen de stora progymnasieklasserna att krympa ihop högst väsentligt, så att det nya gymnasiet avgångsklasser bli föga större än förut. Det kan synas obarmhärtigt att tala om gallring, men vad estlandssvenskarna behöva för framtiden är en bildad elit, som man bäst får fram genom en tämligen sträng sovring av ett stort elevmaterial. Om nu en elev inte kan fullfölja sina studier vid skolan, får den tid han tillbragt där icke anses som bortkastad. Det bör i varje fall bli en komplettering av kunskaperna från folkskolan, och kanske har han hunnit få en eller annan impuls, som kan ha betydelse för hela livet. Det måste ju också erkännas, att ingen annan högre skola är så litet ekonomiskt betungande för föräldrarna som Svenska Gymnasiet med fria läroböcker o. s. v., även om det i många fall kan vara kännbart nog. Det stora flertalet elever i progymnasiet kan väl också arbeta sig fram genom de fem klasserna och få avgångsbetyg från progymnasiet. Men vart skola nu dessa ta vägen? För dem stå t. ex. yrkeskolor av olika slag öppna, men det finnes även en annan möjlighet, som livligt diskuterats här vid skolan i vinter och som av eleverna omfattats med stort intresse. Varför inte återgå till modernärningen? Estlandssvenskarna äro ett åkerbrukande folk, och banden vid torvan få aldrig helt upplösas, om inte hela stammens existens skall äventyras. Och av bildning får man aldrig för mycket, vilket verksamhetsfält man än har gjort till sitt. En sak, som jag i detta sammanhang skulle vilja betona, är nödvändigaeten av att ett tillräckligt antal estlandssvenskar utbildas sig för kommunalsekreterarens yrke.

Det finns ingen anledning att hänge sig åt grå och ofruktbar pessimism. Jag är övertygad om att de allra flesta av de ungdomar, som jag lärt känna under mitt fyraåriga arbete här, skola slå sig fram ute i livet. Men å andra sidan får man inte genast ropa på stora resultat. Vad stort sker, sker

Avlagd examen.

Vid Tallinns Pedagogium avslöverade, den 3 juni stud. Richard Stahl hemmabörande från Rikull, folkskollärarekandidatexamen.

Herr Stahl avlade mogenhetsexamen vid Svenska gymnasiet i Haapsalu 1936.

Årsavslutning vid...

präglad mentalitet gentemot det land, där de bedrivit arbete bland svenskätlingarna."

Rektorn och kollegerna överlämnade till lärarparet Boräng, förutom blommor, det estniska nationaleposet "Kalevipoeg" utfört i praktband.

Mag. Boräng tackade såväl på estniska som svenska skolans rektor, kolleger och elever. "Det är med tungt hjärta vi skiljas, ty vi ha lärt att älska både skolan och landet," yttrade talaren bl. a.

För S. O. V. talade prosten Hj. Pöhl.

Å abiturienternas vägnar talade Herbert Lagman, och progymnasiet representerades av Leander Gjärdman, som framförde de yngres tack för gott sammaræte till de "nybakade." Följande elever utexaminerades: Ulf Wichman, Johan Hammerman, Lars Lilja, Elmar Granberg, Kurt Snabb, Herbert Lagman och Alvin Isberg.

Den av svenska eleverna med kläm framförda: "Sjung om studentens..." avslutade högtidligheten.

Hj. P.

tyst, och man kan tillägga: det tar tid. Jag har fått se, hur ur en konturlös och famlande vilja att gagna sin stam vuxit fram klara mål och ideal. Som det värdefullaste jag tar med mig härifrån räknar jag minnet av den ungdom, i vars tjänst jag stått. Jag tror på den estlandssvenska ungdomen.

Sven Boräng.

Ännu är det inte förensatt att prenumerera på "KUSTBON"

S.O.V:s årsmöte...

idrottsprogrammet under denna säsong kan fullföljas.

Ordet lämnades nu åt skolans rektor P. Byström, som i några få ord lämnade en god överblick över arbetet på skolan och hur utvecklingen fortskridit. Birkas jordbruk har ju även uppgiften av att vara en mönstergård. Djurstammen bör förnyas, så att även bönderna efter hand kunna få sin boskap förbättrad. Försöken på åkerfälten komma att fortsättas. Fullständig uppsättning av redskap har anskaffats, och traktorstationen kan snart tagas i bruk.

Kassaberättelsen upplästes och godkändes likaså den uppställda budgeten.

Revisorerna hade funnit räkenskaper i behörig ordning bokförda. Önskan uttalades att även alla inkomstposter förses med verifikat.

Följande punkt på dagordningen blev val av styrelse. Förslag om att utse styrelse med tre kandidater från Tallinn, tre från Vormsi, två från Rikholdi och en från Noarootsi vann stämmans bifall. Efter slutna omröstning fick styrelsen följande sammansättning: M. Westerblom, A. Lindkvist och A. Stahl från Tallinn, Hj. Pöhl, A. Vesterblom och L. Broman från Vormsi, A. Vesterberg och A. Bergman från Rikholdi samt V. Aman från Noarootsi med A. Nyman, A. Samberg, N. Blees, M. Nyman och H. Laving som suppleanter.

Revisorer för nästa budgetår blevo Dagmar Pettersson Joh. Berggren och Joh. Gjärdman.

Under löpande ärenden diskuterades frågan huruvida S. O. V. skulle ansluta sig till estniska friidrottsförbundet för att vid anordnandet av tävlingar med utomstående föreningar få resultaten godkända. Mötet hänsköt frågan till styrelsen.

Enär det i stadgarna föresedda medlemsantalet för stadgeändring inte var närvarande kunde denna fråga inte avgöras utan bordlades.

Årsmötet, som präglades av saklighet och god stämning, avslutades med "Modersmålets sång".

A. A.

En elev ser på gymnasiet.

Fem långa år ha gått till ända, sedan jag för första gången steg över tröskeln till Svenska Gymnasiet. Mycket har förändrats sen dess. Jag var kort till växten och mitt tankeliv föga utvecklat. Det fattades idéer och associationer. Det gällde att på allvar ta itu med studierna genast från början.

Tack vare enträget arbete har jag nu äntligen hunnit så långt, att jag är färdig att lämna gymnasiet, där jag fått mottaga intryck, som bli bestående för livet. Många stunder fyllda av glädje har jag upplevat under dessa år inom skolans väggar, även om sorgeämnen icke ha saknats. Men det är ju så, att de mörka minnena försvinna med tiden och endast de ljusa stå kvar. Dessa göra att jag alltid med glädje minnes min skoltid.

Vad nytta har jag egentligen av att jag gått här i hela fem års tid? Vad duger jag nu till, när jag slutat skolan? Jag har inte utbildat mig för något särskilt yrke. Ja, det är ju visserligen sant, att denna skola icke är någon fackskola precis. Man läser en hel del ämnen, utan att egentligen specialisera sig på något av dem. Specialisering är ju visserligen tidens lösen, men för att bli en god medborgare kräves i vår tid dock en så allsidig utbildning som möjligt. Erfarenheten har visat, att det icke är nog med att bara ägna sig åt studiet av ett enda ämne och icke ha en allmän insikt i övriga. Å andra sidan åter är det nödvändigt att äga kunskap i en massa ämnen, innan man kan fördjupa sig i något särskilt, ty de olika vetenskaperna stå i så nära samband med varandra, att det icke går att dra någon skarp gräns mellan dem. Vad gymnasiet vill ge ungdomen, är just allmänbildning.

Genom Svenska Gymnasiets inrättande har ett stort steg tagits inom estlandssvenskt kulturliv. Den estlandssvenska ungdomen var länge tvungen att nöja sig med folkskolebildning. Det var blott några enstaka, som kommo in vid est-

Forts. sid. 4.

Vilsandi — fåglarnas rike.

Vilsandi, Vilsandi ljuder det från allas läppar, och var och en drar en djup suck av lättnad. Äntligen efter en lång och besvärlig sjöresa synes Vilsandi fyrbåk, men ännu dröjer det en stund, innan båten lägger till vid ön. Även de sjösjuka lyfta sina huvuden och få liksom en glimt av ny livsglädje i sina trötta, lidande ögon vid åsynen av ön. Ännu ha vi den värsta biten kvar. Vågorna gå skyhöga och synas varje minut vara färdiga att uppsluka vår lilla båt. Till råga på allt sliter stormen också lös den lilla jullen, som vi tagit med för att kunna komma i land på ön. Stormen för jullen i en helt annan riktning, bort från båten.

Till sist ha vi ändå kommit så nära Vilsandi kust, att öns matroser komma roende ut till vår båt i en liten julle för att med den föra oss i land. Äntligen hade vi fast mark under fötterna, fast vi alla tyckte, att marken gungade under oss, som vi fortfarande befunno oss på sjön.

Vi hälsas välkomna till Vilsandi av "Fågelkungen," under vilket namn fyrvaktmästaren på ön är känd i hela Estland, ja, kanske även i utlandet. Det är han, som råder över fåglarna på de nära Vilsandi belägna småöarna och även över fåglarna på Vilsandi. Inte en enda människa får beträda fåglarnas fridlysta områden med sin fot utan "fågelkungens" tillåtelse.

Det är inte så mycket på själva Vilsandi, som fåglarna häcka utan på småöarna runt omkring. Visserligen häckar det också fåglar på själva moderön, men inte i sådan mängd. Redan innan vi lagt till vid ön, lade vi märke till det moln av fåglar, som kretsade över våra huvuden och över vattenytan runt om oss.

Sedan vi vilat oss en stund i turisthemmet, blevo vi bjudna på middag, i vilken det också ingick fågelägg. Vi riktigt kände, att vi befunno oss i

Forts. sid. 4.

Aibo.

Enär namnet Aibo mer än en gång stått i Kustbon, kunde det kanske vara av ett visst intresse för läsekretsen att veta litet närmare om denna förening och dess verksamhet.

Aibo, som bildades i april 1937, är en kultur- och hembygdsförening vid Svenska Läroverket i Haapsalu. Föreningens syfte och mål är enligt stadgarna bl. a. att uppfostra skolungdomen till levnadsglada, viljestarka och energiska medborgare, att stärka kärleken till hembygden samt att samla och bevara det värdefulla i den gamla estlandssvenska bygdekulturen.

Det intresse skolungdomen hyser för föreningen, gav sig redan till känna vid den första allmänna stämman, där så gott som alla eleverna anmälde sig som medlemmar i densamma.

Aibos arbetsprogram är mycket omfattande, men föreningen tog som en av sina första uppgifter att samla material för utforskandet av de estlandssvenska dialekterna. Vid vårterminens slut 1937 utdelades för detta ändamål Svenska Landsmålsarkivets frågelistor. Dessutom åtogo sig några elever att uppteckna och samla gamla folksånger och ramsor, som ju äro av stort intresse för hembygdsforskning. Emedan de allra flesta av skolans elever under ferierna äro upptagna av arbete vid sina föräldrars jordbruk, kunde det inte bli någon fullständig samling på en sommar, men det var dock ett förvånansvärt rikhaltigt material, som vid höstterminens början 1937 kunde överlämnas till föreningsäldsten.

Vid sidan av sina mera allvarliga uppgifter har föreningen samlat sina medlemmar till fester och samkväm såväl i skolan, som på Elevhemmet. Vid dessa har bl. a. föreningens folkdanslag bidragit till underhållningen.

När vi vid skolårets slut blicka tillbaka på föreningens arbete ter det sig kanske inte särskilt imponerande, men arbetsfältet är stort och föreningen alltför ung. Vi hoppas dock och tro, att Aibo i framtiden skall bli av största vikt för vår kultur.

Georg Brus.

På vad sätt kan jag gagna min hembygd.

“Borta bra men hemma bäst“, heter ett ordspråk, och nog talar det sanning. Till vilken plats man än kommer i världen, så nog tänker man ofta på sitt hem och sin hembygd. De minnen man har från sin hembygd, där man som liten hörde sin mor berätta sagor om näcken i brunnen och lärde sig tyda fågelsångerna, där man lekte med sina kamrater och traskade i skog och mark, där man plockade blommor och bär, göra att man med glädje tänker på sitt hem, sin barndom och sin hembygd. För att barndomsminnena skola bli vackra måste vi också ha haft ett vackert hem och en vacker hembygd.

Hemmet och i synnerhet lanthemmet är platsen, där det ges möjligheter till utveckling för vakna och begåvade män och kvinnor, som skola göra slut på den uppfattningen, att det är simpelt att stanna hemma och arbeta i hemmet. Många äro de, som ha lämnat sina hem och farit till utlandet för att “gräva guld“, men resultaten äro ofta nog klena, och de utvandrare äro glada att ha en plats, dit de kunna återvända, en plats, som de kalla sitt hem. Vi estlandssvenskar, som utgåra en så liten del av landets befolkning, måste se till, att vår lilla folkspillra inte dör ut, och vi måste ha klart för oss, att det är vi själva, som skola kämpa och sträva för att vi skola komma framåt. Det är nog inte alltid så lätt, men trägen vinuer.

Vi estlandssvenskar, som leva av jordbruk, måste vara måna om att hålla det i ordning. En välskött gård är det som för oss framåt, som gör oss rikare. Ingenting kan väl bereda en större glädje än att från sin lilla rödmålade stuga se ut över den jord, som man själv röjt, att se ut över böljande sädesfält och grönskande ångar och veta, att det är man själv, som äger allt detta, att veta, att det är man själv, som fått åkrarna att ge så goda skördar. Har en föregått med gott exempel så vill nog inte någon vara sämre än den andre. Har en

En elev...

niska gymnasier. Svenska Gymnasiet ger oss emellertid utbildning på vårt eget modersmål. Gymnasiet ger en så pass god utbildning, att man därifrån direkt kan träda ut i förvärvsarbetet. Från gymnasiet vinner man dessutom inträde vid universitetet, tekniska högskolan, pedagogiet, lantbruksskolor m. m.

När ungdomarna komma från landet till staden, möta de alldeles nya förhållanden. Här finnas icke föräldrarna alltid till hands, när de behöva hjälp. Här få de således redan börja lära sig att sköta sig själva, och det kan även vara nyttigt. Gymnasiet uppfostrar dem såväl andligt som fysiskt. På landet är litteraturen huvudsakligen inskränkt till bibeln och psalmboken jämte några andra religiösa böcker, och ungdomen kommer sällan i beröring med någon annan litteratur. Här på skolan få de möjlighet att läsa skönlitteratur från skolans bibliotek. Genom att läsa tidningar fångas deras intresse för det som sker ute i världen. De erhålla allt mer och mer det, som en bildad människa nuförtiden behöva veta.

Vidare bidrar Sv. Gymnasiet till att stärka samhörighetskänslan mellan estlandssvenskarna. Här mötas nämligen ungdomar från olika svenskorter från Nargö i norr till Runö i söder och genom kamratlig samvaro bli de i tillfälle att lära känna livet i olika delar av Svenskbygden, och de försöka gemensamt att finna den rätta vägen till sin folkstams välfärd.

Även vid elevernas fysiska fostran fäster skolan stor vikt.

i byn fått rödmålade stuga med vita knutar, försöker alla göra sitt bästa för att inte vara den sämste. Just därför får ingen vara rädd att bli den förste. En god och vacker handling manar till efterföljd. Det är just det, att ingen törs vara den förste som gör, att folk inte vågat sig in på nymodigheter. Har en tagit första steget, så dröjer det nog inte länge, förrän andra följa exemplet.

Ingeborg Pöhl.

Vilsandi...

fåglarnas rike. Efter middagen rodde “Fågelkungen“ och matroserna oss över till de egentliga fågelöarna. Den syn, som nu mötte oss, slog alla med häpnad. Ingen av oss hade kunnat drömma om att få se någonting så enastående. Det vimlade av fåglar, vilka hade byggt sina bon nästan in på varandra. Vid varje steg, som vi togo, fingo vi vara försiktiga och noga se till, att vi inte trampade på några ägg.

Bland de fåglar, som häckade strax till stranden, märktes fiskmåsarna och sillmåsarna. Ejdrarna voro så tama, att “fågelkungen“ kunde smeka dem med sin hand, utan de flögo sin väg. För gravänderna och storskrakarna hade man grävt hål i marken och täckt över dessa med brädbitar och sjötång. Dessa hål utmynnade i gångar, genom vilka fåglarna gingo ut och in.

En fågel, som vi särskilt lade märke till, var skräntärnan med sina röda näbb. Den har ett egendomligt skrikande läte och är en mycket sällsynt fågel här i våra trakter. På en av fågelöarna fanns det ett riktigt

Forts. sid. 5

Man kan säga, att dess mål är “en sund själ i en sund kropp.“ Att så verkligen är fallet där om vittna de goda resultat, som de svenska eleverna uppnå inom de olika idrottsgrenarna.

Jag anser mig ha gjort ett gott val, då jag sökte inträde vid gymnasiet en vacker augustidag för fem år sedan. Dessa år ha icke gått lönlöst förbi. Jag har inhämtat kunskaper i många ämnen, och även om jag redan glömt en del, återstår dock mycket, som jag hoppas skall bidra till att visa vägen genom livets labyrinter.

Därför önskar jag, att estlandssvenska ungdomar även i framtiden flitigt måtte besöka denna läroanstalt, där de först inhämta allmänbildning och varifrån sedan var och en kan fortsätta på den bana, där han kan utträta någonting, som kommer honom själv, hans hem och fosterland till goda.

A. Isberg.

Lantbruksrådet Silverhjem besöker svenskbygdens jordbrukare.

Dagarna före pingst företog svenska lantbruksrådet V. Silverhjem från Riga tillsammans med jägmästare K. Ouchterlony en resa genom Estlands svenskbygd. Ett längre uppehåll gjordes vid jordbruksskolan, där lantbruksrådet särskilt intresserade sig för de framsteg, som gjorts på jordbrukets område. Överallt ute i bygden, där lantbruksrådet Silverhjem kom i kontakt med bönderna, önskade han gärna höras deras åsikt om jordbruket, samt utbyta tankar rörande dess framtida utsikter. Ävenså betonade lantbruksrådet vikten av att äga goda betesmarker, och hur den lösa, lätta sandjorden behöver tillföras mylla i form av gröngödsling. För förbättrande av kreatursstammen uttalade sig lantbruksrådet på det varmaste.

—lin.

Vormsönytt.

Pingstdagen ägde konfirmation rum i kyrkan, där fyrtiosex ungdomar begingo sin första nattvardsgång. Kyrkan var rikt smyckad med blommor och ungbjörk, och en fulltalig församling hade mött upp till gudstjänst i den gamla helgedomen. Predikan hölls av prosten Hj. Pöhl.

* * *

Endast tre pensionat komma i år att taga emot gäster, nämligen: Pensionaten Lindvist, Rosenblad och Väden. Pensionatet Kalff öppnar inte i år. De första sommargästerna ha redan kommit, men man väntar långt flera.

* * *

Fisket, i de byar där man fångar gädda och ål, har inte varit så rikt givande i år. Därremot ser strömmingen mera lovande ut. Pisets på strömming är visserligen lågt, men dock så att det lönar sig.

* * *

Enligt en ny förordning få andaktsstunder inte hållas i bönehusen, därest vid mötet inte är närvarande en föreläsare, som tillhör något registrerat samfund eller lekmanakåren av predikanter på ön.

—lin.

Idrottssäsongen börjar.

Under lördagen och söndagen anordnades tävlingar i Haapsalu mellan Svenska gymnasiet, Estniska gymnasiet och Arbetsskolan. Resultaten blevo följande:

100 m.	1. L. Gjärdman	S. 11,9.
	2. L. Lilja	S. 12,1.
	3. N. Droste	E. 12,2.
400 m.	1. L. Gjärdman	S. 56,0.
	2. N. Droste	E. 57,0.
	3. G. Thomson	S. 58,6.
1000 m.	1. G. Thomson	S. 2,55.
	2. A. Ahlström	S. 3,01.
	3. Reesaar	E. 30,3.
4×100 m.	1. Sv. Gymn.	48,6.
	2. Estn. Gymn. och Arbetsskolan	50,4.
Kula.	1. Alpius	A. 15,66 m.
	2. Gjärdman	S. 15,28 m.
	3. Lilja	S. 12,49 m.
Höjd.	1. L. Lilja	S. 1,55 m.
	2. Gjärdman	S. 1,50 m.
Diskus.	1. Gjärdman	43,34 m.
	2. Alpius	41,65 m.
	3. A. Nyholm	33,91 m.
Spjut.	1. Aasamaa	A. 49,80.
	2. Gjärdman	S. 46,22.
	3. Granberg	S. 36,70.
Längd.	1. Gjärdman	5,84 m.
	2. Droste	5,70 m.
	3. Lilja	5,47 m.
Poäng.	1. Sv. Gymn.	81,5.
	2. Arbetsskolan	54,5.
	3. Estn. Gymn.	53.

Tävlingarna resulterade som synes i en överlägsen seger för de svenska pojkarna. Den blir så mycket mer rekommenderande, om man tar hänsyn till att den svenska skolan har ett litet elevantal i jämförelse med de båda andra. Största förtjänsten av den övertygande segern tillkommer ju en enda man, som genom sina goda prestationer samlade massor med poäng, men även de andra skötte sig med den äran. Stafettlagets tid t. ex. är verkligen förnämlig. De båda parhästarna på 1000 m. genomförde ett vackert och taktiskt lopp, som resulterade i en god tid. Idrotten vid gymnasiet saknar sålunda icke bredd, och intresset är synnerligen stort. För en lärare är det glädjande kunna konstatera, att det starka idrottsintres-

set icke inverkar menligt på studierna, utan i de flesta fall utvecklas samma energi i skolbänken som på idrottsbanan.

Denna tävling jämte stadsloppningen i Haapsalu den 15 maj betecknar en lika lyckosam som lovande inledning till den estlandssvenska idrottssäsongen. Nedslående är däremot underrättelsen om att instruktör Skönberg lämnat sin befattning. Man måste verkligen uttrycka sin oförställda beundran för det arbete, som han nedlagt och som redan efter ett år kröntes med så påtagliga framgångar. Jag tänker då icke blott på de resultat, som kunna mötas med kalla siffror utan fastmer på den goda anda han lyckats ingjuta hos idrottsmännen. Det bästa sätt, på vilket vi kunna visa vår uppskattning av honom, är att fortsätta idrottsarbetet i Svenskbygden enligt de riktlinjer han utstakat, och att ledarna inom de olika idrottsgrupperna göra sitt bästa för att fullfölja det arbetsprogram, som han uppställt för sommaren. Jag tror att de skola få en god och villig hjälp härutinnan av gymnasisterna, som ju under gymnastiklektionerna fått en god kännedom om de olika idrottsgrenarnas teknik.

H. Adolfsson.

Vilsandi...

“Fågelhotell”. Det bestod av ett litet hus med bortåt ett fyrtiotal rum, som alla voro upptagna av storskrakar och gravänder.

Vi hade hört talas om Vilsandi fågelvärld, men aldrig hade vi kunnat föreställa oss, att en vildfågel kunde bli så tam, att han låter smeka sig av en människa. Aldrig hade vi kunnat tänka oss, att marken kunde vara så rik på fågelbon, att man vid varje steg måste vara försiktig, så att man inte krossade något fågelägg. Dessa fågelöar kan man verkligen kalla ett Fåglarnas rike

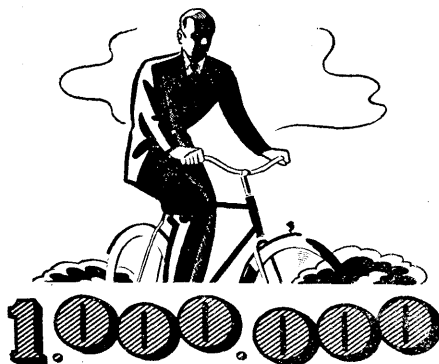
Maria Nyholm.

Danska drottningen biten av en hund.

Kungen och drottningen ha som så ofta förr tillbringat pingsten på Skagen. Här blev drott-

Danska drottningen...

ningen i eftermiddag under en promenad överfallen av en hund, som bet henne mycket svårt. Drottningen fördes till Skagens sjukhus, där doktor Jarnum, vilken ofta behandlade drottningen under hennes sjukdom i slutet av förra året, skar upp såret, gav drottningen en seruminsprutning och sydde ihop såret. Därefter fördes drottningen tillbaka till Klitgaardens slott. Ingen officiell bulletin har utgivits om drottningens tillstånd. Däremot har hovmarskalkämbetet utsänt ett meddelande om vad som inträffat.



cyklar är prov nog!



Under juli månad 1937 monterade vi den Hermes herrvelociped, som fick löpande tillverkningsnummer 1.000.000. Hälften av detta antal har försålts under de senaste åren. Ungefärligen varannan svensk cyklist har någon gång under Nymans snart 50-åriga tillvaro varit ägare till en cykel, som leder sitt ursprung från Nymans. Följ deras exempel o. bli nöjd!

TURISTER! Varje ägare av en Hermes, ny eller gammal, tillförsäkras betydande rabatt vid turistfärd med Sveabolagets ångare under tiden 15 maj — 15 sept. Begär reserabattkort genom våra försäljare. Förteckning över auktoriserade Hermesförsäljare återfinnes Ni på sista sidan i varje del av Rikstelefonkatalogen.

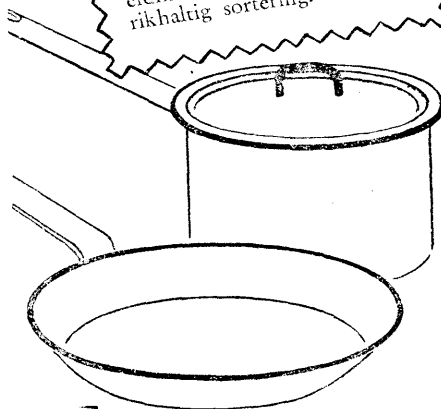
Hermes
CYKELN MED DELAR
AV ROSTFRITT STÅL

A/B NYMANS VERKSTÄDER, UPPSALA
Norra Europas största och ledande velocipedfabrik

Auktoriserad Hermesförsäljare i Estland:
Firma K/M Anton Willberg
Paldiskf maantee 5, Tallinn.

EMALJ är i ropet

TVÅ NYHETER! Gräddfärgade kärl med pastellgrön dekor — eller helt pastellgröna kärl — av bastant, eldhärdig kvalitet. Finnes i rikhaltig sortering.



Se

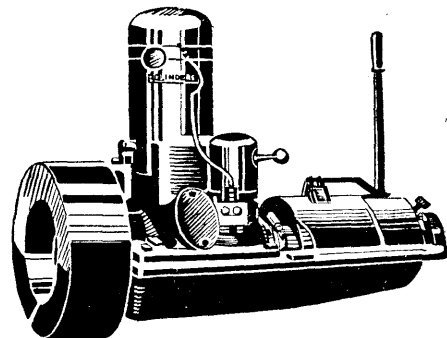
KOCKUMS nya färgkombinationer



Kockums moderna
emalkärl säljas i varje
järn- och bosättningsaffär.

A.-B. GESTRIKLANDS YLLEFABRIK
JÄRBO
FILTAR VADMAL SPORTTYGER

Den lämpligaste motorn för östersjöfiske!



BOLINDER'S RÅOLJEMOTOR

typ W3, 1-cyl. med backslag, 8—10 hk.

Billig i drift.

Pålitlig i alla situationer.

A.-B. BOLINDER-MUNKTELL, ESKILSTUNA, SVERIGE

Utgivare:

Svenska Odlingens Vänner

Redaktion:

M. Westerblom, ansvarig red.

A. Stahl.

A. Aspelin.

Rüütli 3, Tallinn.

Tel. 470-08.

Prenumerationspris:

Inrikes

Utlandet

1 år Ekr 2:—

1 år Ekr. 4:—

1/2 „ „ 1:—

1/2 „ „ 2:—

Hotell-Restaurang

ROOM

Tallinn, Maneesi t., telef. 425-51

Modernt förstklassigt hotell. 55 rum med rinnande varmt och kallt vatten, bad, dusch och telefon. Stor trevlig hall och skrivrum. Moderata priser.

Svenska talas.

Pensionat

Rosenblad Vormsö.

Tillbringa semestern på det idylliska Vormsö!

Adr.: Pensionat Rosenblad,
telef. 23 Vormsi.